

دوشنبه ۲۴ شهریور ۱۴۰۴

شماره ۴۵۰۵

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

دولت‌های عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی به ازای هر دانشجو ۱۵ هزار دلار هزینه می‌کنند

۱٫۴ درصد GDP کشورهای OECD صرف دانشگاه می‌شود

فقط ۴۳ درصد از دانشجویان کارشناسی به موقع فارغ‌التحصیل می‌شوند!

نeda آظهري

مترجم

افزایش سن جمعیتی در کشورها به طور طبیعی باعث کمبود مهارت می‌شود. از این رو، در گذار به یک اقتصاد دیجیتال تر و دانش‌محورتر، تقاضا برای مهارت‌های پیشرفته و مدارک تحصیلی بالاتر در سراسر کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) و نیز کشورهای شریک افزایش می‌یابد. در حال حاضر، ۴۸ درصد از جوانان کشورهای OECD آموزش عالی را پایان رسانده‌اند؛ این رقم در سال ۲۰۰۰ تنها ۲۷ درصد بود. نرخ پایین تکمیل آموزش عالی نیز چالش دیگری است که بازده سرمایه‌گذاری عمومی را تضعیف کرده، کمبود مهارت‌ها را تشدید و دسترسی به فرصت‌ها را محدود می‌کند. در ۲۲ کشور عضو OECD و کشورهای شریک، تنها ۴۳ درصد از دانشجویان کارشناسی به موقع

فارغ‌التحصیل می‌شوند و این رقم طی سه سال آینده به ۷۰ درصد می‌رسد. از آنجایی که دولت‌ها سیاست‌هایی را برای بهبود چشم‌انداز اجتماعی و اقتصادی افراد، ایجاد انگیزه برای کارایی بیشتر در آموزش و کمک به بسیج منابع برای پاسخگویی به تقاضاهای رو به افزایش تدوین می‌کنند، به دنبال مقایسه‌های بین‌المللی سیستم‌های آموزشی هستند. در بخشی از گزارش سالانه «نگاهی به آموزش» OECD در سال ۲۰۲۵ اشاره شده افرادی که تحصیلات بالاتری دارند، معمولاً کمتر با چالش بیکاری مواجه بوده و دستمزد بالاتری دریافت می‌کنند. البته نژاد، جنسیت، محرومیت، مکان و موضوعات مورد مطالعه، همگی به شیوه‌های مختلفی بر نتایج تأثیر می‌گذارند. این گزارش که در چهار فصل طراحی شده، به ابعاد مختلف آموزش در دنیا پرداخته و قصد دارد از محققان در ارائه داده‌ها برای تجزیه و تحلیل حمایت و به عموم مردم در درک چگونگی قیاس سیستم‌های آموزشی کشورها در سطح بین‌المللی کمک کند.

یک چهارم تحصیل کرده‌های دانشگاهی STEM خواندند

کسانی که حداقل یکی از والدینشان تحصیلات عالی دارند، بیش از دو برابر بیشتر از افرادی که والدینشان تحصیلات پایین‌تر از متوسط دارند، احتمال دارد مدرک دانشگاهی کسب کنند. اگرچه برخی کشورها به سطح جهانی آموزش متوسطه در بین افراد ۲۵ تا ۳۴ ساله دست یافته‌اند، اما به‌طور متوسط، ۱۳ درصد از جوانان در کشورهای OECD هنوز فاقد مدرک متوسطه هستند. در سراسر OECD و کشورهای شریک، این نرخ به‌ویژه در کاستاریکا، هند، اندونزی، مکزیک، پرو و آفریقای جنوبی بالاست؛ به طوری که بیش از یک نفر از هر سه فرد ۲۵ تا ۳۴ ساله در مقطع متوسطه تحصیل نکرده‌اند. تحصیلات والدین همچنان یک عامل تعیین‌کننده قوی در پیشرفت تحصیلی جوانان محسوب می‌شود. اگرچه مدرک کارشناسی ارشد با بهبود قابل توجه درآمد و چشم‌انداز شغلی مرتبط است، اما گرایش به کسب مدرک کارشناسی ارشد در بین افراد ۲۵ تا ۳۴ ساله دارای مدارک عالی در کشورهای عضو OECD و کشورهای همکار بسیار متفاوت است و از ۴ درصد در برزیل تا ۸۳ درصد در جمهوری اسلوواکی متغیر است.

تفاوت‌های زیادی در گسترش رشته‌های مختلف تحصیلی در بین بزرگسالان ۲۵ تا ۶۴ ساله دارای تحصیلات عالی در کشورهای OECD وجود دارد. به‌طور متوسط در کشورهای OECD،

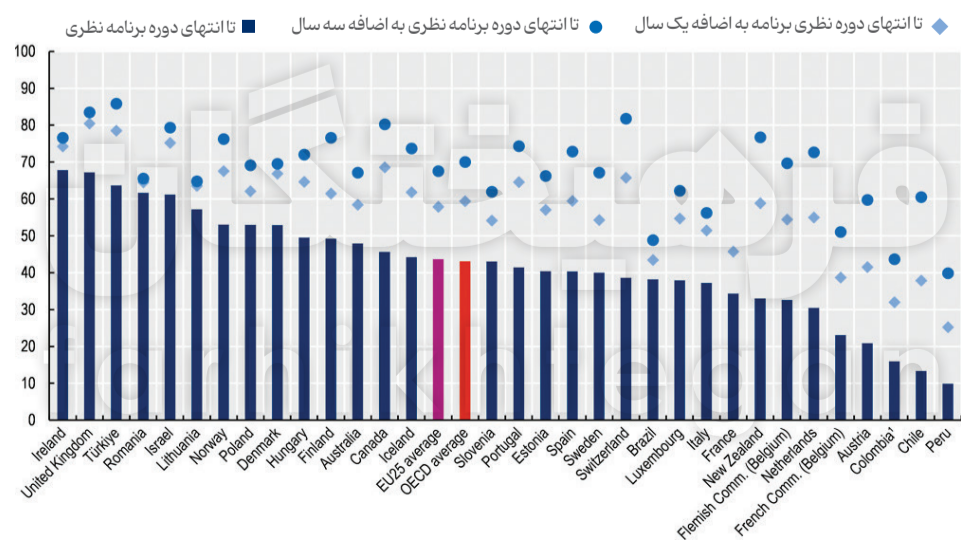
یک پنجم دانشجویان در کنار تحصیل کار می‌کنند

تغییر فضا از آموزش به اشتغال، فرایند پیچیده‌ای است که تحت تأثیر عواملی چون دستیابی آموزشی، وضعیت اقتصادی و تقاضای بازار کار قرار دارد. اگرچه آموزش نقش مهمی در بهبود اشتغال افراد ایفا می‌کند، اما مهارت‌های کسب‌شده نیز مطابق با نیاز بازار کار آموزش داده می‌شوند. در سراسر کشورهای عضو OECD، ۵۴ درصد از افراد ۱۸ تا ۲۴ ساله در حال تحصیل بوده و ۱۹ درصد کار و تحصیل را در کنار هم انجام می‌دهند. این تقریباً دو برابر (۱۰۰ درصد) سهم مشاهده‌شده در بین افراد ۲۵ تا ۲۹ ساله است که نشان می‌دهد احتمال ادغام تحصیل و اشتغال در جوانان بیشتر وجود دارد. در این زمینه، هلند با سهم ۵۱ درصدی افراد ۱۸ تا ۲۴ ساله که در آموزش ثبت‌نام کرده و شاغل هستند، برجسته است. در این بین، آفریقای جنوبی کمترین

۴۴ درصد جدیدالورودها با وقفه یک‌ساله دانشگاه می‌روند

مدرک تحصیلی دوره متوسطه دوم اغلب به‌عنوان حداقل مدرک تحصیلی برای ورود به بازار کار در نظر گرفته شده و برای ورود به دانشگاه و آموزش عالی هم الزامی است. تفاوت تمرکز دوره‌های تحصیلی هم در مدت و هم بعد آموزشی تأثیر می‌گذارد. در میان کشورهای OECD، بیشتر دانش‌آموزانی که در دوره‌های متوسطه ثبت‌نام می‌کنند (حدود ۹۰ درصد)، معمولاً تمایل به حضور در دوره‌هایی دارند که راه را برای ورود به دانشگاه هموار کنند. به‌طور میانگین ۴۲ درصد از دانش‌آموزان دوره دوم متوسطه به‌دنبال گذراندن دوره‌های کارشناسی هستند، در مقایسه با ۳۹ درصد از رشته‌های فنی و حرفه‌ای که نشان می‌دهد دانش‌آموزان فنی و حرفه‌ای بیشتر به تحصیل در آموزش عالی نیاز دارند. اگرچه تکمیل دوره‌های کارشناسی پس از سه سال به‌طور چشمگیری بهبود می‌یابد، اما تفاوت‌ها براساس گرایش دروس ارائه‌شده همچنان پابرجاست. میانگین نرخ تکمیل مقاطع

نرخ تکمیل تحصیل دانشجویان جدید در دوره‌های کارشناسی، براساس بازه زمانی (۲۰۲۳)

۸۶ درصد لیسانسه‌های OECD شغل دارند

بالا (در سطح ۴ یا بالاتر) دارند، به‌طور قابل توجهی بیشتر است، در حالی که افراد با سطح تحصیلات پایین و سطح مهارت ضعیف (در سطح یک یا پایین‌تر) با خطر بالای بیکاری یا طرد شدن از نیروی کار مواجه هستند. در واقع، زندگی برای افراد فاقد مدرک تحصیلی دشوارتر شده است؛ به طوری که نرخ اشتغال برای جوانان فاقد مدرک تحصیلی متوسطه از سال ۲۰۱۹ تاکنون ۶ امتیاز و برای مردان ۹ امتیاز کاهش یافته است. در مقابل، اوضاع برای افراد دارای مدرک بالاتر بهتر می‌شود؛ به گونه‌ای که تقریباً از هر ۶ دارنده مدرک کارشناسی ارشد، یک نفر نرخ اشتغال و درآمد بالاتری نسبت به افراد دارای مدرک کارشناسی دارد.

در میان تحصیل کرده‌های دانشگاهی، آن دسته از افرادی که در رشته ICT تحصیل کرده‌اند، با سهم ۹۰ درصدی بالاترین نرخ اشتغال را در کشورهای OECD به خود اختصاص داده‌اند. پایین‌ترین نرخ اشتغال هم با سهم ۸۴ درصدی به تحصیل کرده‌های رشته‌های علوم انسانی و هنر، علوم اجتماعی، خبرنگاری و اطلاعات مربوط می‌شود. در بین کشورهای OECD، دارندگان مدرک دکتری بالاترین میزان درآمد را در مقایسه با دارندگان مدرک ارشد دارند. دارندگان دکتری در ترکیه ۴۶ درصد بیشتر از دارندگان مدرک ارشد در این کشور درآمد دارند. این در حالی است که در فرانسه و نروژ، میانگین درآمد کمتر از ۱۰ درصد است.

کارگرانی که مهارت بالایی در کار دارند، نقش مهمی در اقتصادهای مدرن امروزی ایفا کرده و از فرصت‌های اشتغال مرتبط با رشته تحصیلی خود استفاده می‌کنند. با بالا رفتن تقاضا برای کارگران ماهر، جنبه‌های استخدامی بهتری پیش روی آن‌ها قرار می‌گیرد. در مقابل، افراد بالغی که از صلاحیت‌های کمتری برخوردارند، با چالش‌هایی در بازار کار مواجه می‌شوند. نرخ اشتغال در بین افراد ۲۵ تا ۶۴ ساله با افزایش سطح تحصیلات دانشگاهی به‌طور پیوسته افزایش می‌یابد که بیانگر بازدهی بالای بازار کار در مدارک تحصیلی پیشرفته است. افراد دارای مدرک تحصیلی دانشگاهی کوتاه‌مدت، نرخ اشتغال ۸۳ درصدی دارند، در حالی که این نرخ برای افراد دارای مدرک لیسانس ۸۶ درصد، برای افراد دارای مدرک کارشناسی ارشد ۹۰ درصد و برای افراد دارای مدرک دکترا یا معادل آن ۹۳ درصد گزارش شده است. در میان بزرگسالان بیکار ۲۵ تا ۶۴ ساله، بیکاری طولانی مدت در بین افراد دارای تحصیلات پایین‌تر شایع‌تر است؛ ۳۶ درصد از افراد دارای تحصیلات زیر دیپلم، به مدت ۱۲ ماه یا بیشتر بیکار بوده‌اند که این مدت برای افراد دارای تحصیلات متوسطه یا بالاتر ۳۰ درصد و برای افراد دارای تحصیلات دانشگاهی ۲۵ درصد بوده است. چشم‌انداز اشتغال بزرگسالان، هم به تحصیلات دانشگاهی و هم به مهارت‌های ریاضیاتی آن‌ها بستگی دارد. احتمال استخدام در بزرگسالی که تحصیلات عالی و سطح مهارت

نصف هزینه‌های آموزش عالی دانمارک و سوئد خرج پژوهش می‌شود

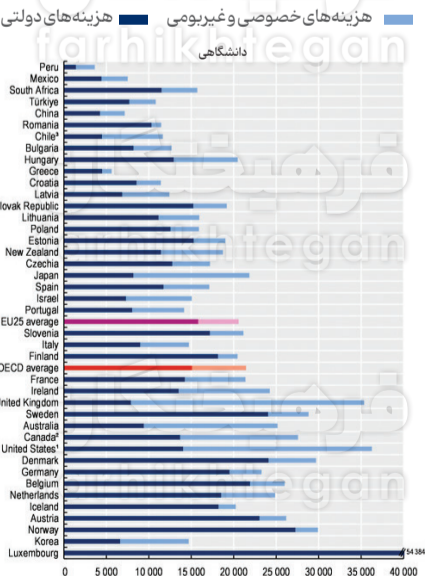
افزایش می‌یابد؛ به این معنی که حدود نیمی از کل هزینه‌ها در این سطح به فعالیت‌های تحقیق و توسعه اختصاص خواهد یافت. بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۲، هزینه‌های تحقیق و توسعه در مؤسسات آموزش عالی به‌عنوان سهمی از تولید ناخالص داخلی در کشورهای عضو OECD و کشورهای شریک نسبتاً ثابت ماند. میانگین OECD اندکی از ۰٫۲۴ درصد به ۰٫۴۳ درصد از تولید ناخالص داخلی افزایش یافت. در حالی که برخی از کشورها مانند اتریش از ۰٫۴۴ درصد به ۰٫۶۹ درصد از GDP، بلژیک از ۰٫۴۸ درصد به ۰٫۵۶ درصد یونان از ۰٫۳۶ درصد به ۰٫۴۴ درصد از GDP افزایش قابل توجهی را ثبت کردند، برخی دیگر افزایش ملایم‌تری را به جا گذاشتند. در مقابل، چند کشور شاهد رکود یا کاهش هزینه‌های تحقیق و توسعه بودند، از جمله جمهوری اسلوواکی که در آن از ۰٫۵۹ درصد از تولید ناخالص داخلی به ۰٫۲۹ درصد کاهش یافت.

هزینه‌ای که در سطح دانشگاهی صرف تحقیق و توسعه می‌شود، محرک کلیدی رشد اقتصادی بلندمدت و رقابت‌پذیر است. مؤسسات آموزش عالی نقش محوری در تولید دانش و نوآوری دارند که باعث افزایش بهره‌وری، تحول صنعتی و پیشرفت فناوری می‌شود. علاوه بر این، از آنجایی که یافته‌ها و فناوری‌ها از طریق مشارکت‌ها و فرایغ‌التمصیلان ماهر به سایر بخش‌ها گسترش می‌یابند، فعالیت‌های تحقیق و توسعه در مؤسسات آموزش عالی اغلب منجر به اثرات سرریز در سراسر اقتصاد می‌شود. داده‌ها نشان می‌دهند هزینه‌های تحقیق و توسعه سهم بزرگی از سرمایه‌گذاری در آموزش عالی را تشکیل می‌دهد که بر وزن مالی و اهمیت اقتصادی پژوهش در سیستم‌های آموزش عالی تأکید می‌کند. به‌عنوان مثال، در دانمارک، هزینه‌های آموزش عالی به‌عنوان سهمی از تولید ناخالص داخلی از ۰٫۸۶ درصد از تولید ناخالص داخلی به ۰٫۸۷ درصد و در سوئد از ۰٫۷۳ درصد به ۰٫۷۵ درصد

هزینه‌های ۶۰۰۰ دلار بخش خصوصی در آموزش‌های دانشگاهی

هزینه‌های دولتی در بخش آموزش به‌عنوان سهمی از کل هزینه‌های دولتی در تمام سراسر جهان، در کشورهای OECD به‌طور میانگین حدود ۷ درصد کاهش یافته است که گونه‌ای که از حدود ۱۱ درصد در سال ۲۰۱۵ به ۱۰٫۱ درصد در سال ۲۰۲۲ رسیده است. در سطح دانشگاهی، منابع خصوصی نقش مهم‌تری ایفا می‌کنند به طوری که میانگین هزینه بخش خصوصی به ازای هر دانشجو به رقمی بالغ بر ۶ هزار و ۳۴۳ دلار می‌رسد. هزینه‌هایی که کشورهای OECD صرف آموزش‌های دانشگاهی می‌کنند، حدود ۱٫۴ درصد از کل GDP را به خود اختصاص می‌دهند.

هزینه‌ای که به ازای هر دانشجو تمام وقت صرف آموزش‌های دانشگاهی می‌شود، برحسب منبع و مقطع آموزشی (۲۰۲۲)

هزینه‌های اختصاص یافته به مؤسسات آموزشی و درصد سهم آن‌ها از GDP، برحسب مقطع آموزشی (۲۰۲۲)

